

gjødede dermed. Den ene Ager fik 300 \mathcal{R} , som er det sædvanlige Quantum man af Guano beregner, nemlig 400 \mathcal{R} pr. Td. Land; den anden Ager fik dobbelt saameget. En tredje Ager ved Siden af de 2 forannævnte blev gjødet med Patentgødning, og erholdt 7 Td. paa lidt over 4 Skp. Land. Disse 3 Agre havde hele Efteraaret et frodigere Udseende end hele den øvrige Rugmark, der var gjødet med almindelig Staldgødning. Det er en Feil ved denne Guano, at den indeholder en Deel Steen, der i det Quantum, jeg erholdt, udgjorde omtrent 10 Procent. Jeg betalte den med 3 Rbd. 1 Mk. pr. 100 \mathcal{R} , der nu koste 4 Rbd. eller 4 Rbd. 3 Mk. efter det kjøbte Parties Størrelse. Patentgødningen kostede mig i Aarhus 8 Mk. 12 \mathcal{S} pr. Tønde. Jeg skal senere meddele Beretning om Resultatet af det iværksatte Forsøg med ovennævnte Kunstgødning.

Marts 1847.

K.

Et Brev til Udgiveren fra Gaardeier Jens Nielsen.

Det har glædet mig, i Deres landoeconomiske Tidsskrifts 8 B. 2 H., ny Række, at finde en Anmeldelse af min lille Bog, „til Anbefaling for Bereddrift“ o. s. v. I den Anledning har jeg Følgende at fremføre, som bedes optaget i Tidsskriftet.

Hvad Meddelelsen af den summariske Ballance over 6 Aars Indtægt og Udgivt angaaer, da har jeg meddeelt samme, deels fordi jeg troede, at Resultatet

maatte virke gavnligt for den Dyrkningsmaades Indførelse, som min lille Bog havde sat sig til Formaal at anbefale, deels fordi jeg meente, det vilde anspore Andre til at foretage lignende Optegnelser, der under alle Omstændigheder altid maae være gavnlige. At de nævnte Optegnelser ere aldeles factiff sande, derom føler jeg mig overbevist, at den ærede Anmelder ikke tvivler, uagtet det anføres, at „man gjerne vil troe mig paa Ordet, hvis jeg ikke, ved at anføre Beføstningen paa min Mergling til 3 Rbd. pr. Td. Land, svækkede Tilliden til Skarpheden af min Beregning;“ thi denne den ærede Anmelders Tvivl er grundet paa en Misforstaaelse. Efterat det nemlig er anført, at Forholdet, hvori jeg mergede, var 400 Skarrer pr. Td. Land, anføres det Side 21, at jeg i Arbejdsløn gav 4 Mk. pr. 100 Skarrer paa Gravernes Koft, og Side 22 meddeles min Tanke om, at man vel ei overalt kan vente at faae mergedet for saa godt Kjøb, nemlig for en Pengeudgift af 3 Rbd. pr. Td. Land. Hos Bonden i Almindelighed er der Ulyst til at arbejde i Marken om Vinteren, og dette er sikkert den vigtigste Aarsag hvorfor man seer saa lidet udført af en saa vigtig Jordsforbedring som Mergling; men, naar man taler derom, anføres fordetmeste Frygt for Pengeudgift som Aarsag. Det var derfor, at jeg fremhævede det beviislige Factum, at min Mergling ikke havde kostet mere i reel Pengeudgift end 16—18 Mk. pr. Td. Land, idet jeg helst overlod det til Læserne at anslaae, hvad Heste og Skarrer vilde koste, da jeg vidste, at man ei kunde kalde det kostbart at